

Pkt. 16-17. Se Sp. 1919-24. Med Hensyn til Departementschef Dalhoffs Forhold til de her omhandlede Afsnit er det aabenbart (jfr. hans Forklaring til Rapport II. pag. 32—36 og til Forhøret pag. 13—14), at han kun rent overfladisk om overhovedet har beskæftiget sig med disse Budgetter og Regnskaber, som han gik ud fra revideredes af vedkommende Revisionsmyndighed. Idet der herom i det hele kan henvises til, hvad der vil blive bemærket ad Forhold III. med Hensyn til Kontorholdsregnskaberne, skal det bemærkes, at man vistnok maa give Departementschefen Ret i, at der i hans Tid ingen *særlig* Lejlighed har frembudt sig til at anstille Undersøgelse vedrørende Overpatentkommissionens Budgetter og Regnskaber. De Overskridelser paa Budgettet, som fandt Sted i Finansaarene 1924—25 og 1925—26, var ikke af saa stor Betydning, at de kunde foranledige nogen Debat, særlig ogsaa i Betragtning af, at Budgetsummen paa dette Omraade, hvor Udgifterne afgang af Antallet af indkomne Sager, kun kunde være rent skønsmæssig. Og med Hensyn til de runde Forbrugssummer, som af Arendrup blev opgivet i Finansaarene 1925—26, 1926—27, og 1927—28, og som af den Grund vel kunde antages at virke paafaldende paa alle Vedkommende, har det neppe kunnet forventes, at disse, naar de ikke forekom Handelsministeriets sagkyndige Embedsmænd mere mistænkelige, end Rapporten II. udviser (se særlig dennes pag. 19), idet de af disse blev opfattet som Afrundinger, fremkomne ved Indkøb af Frimærker og lignende, vilde virke paafaldende paa den i Regnskabsforhold usagkyndige Departementschef Dalhoff, selv om han, hvad han selv anser for lidet rimeligt, overhovedet har lagt Mærke til dem.

Pkt. 19. Se Sp. 4923. For saa vidt det af Departementschef Busck-Nielsen til Rapporten II. og senere i Forhøret (pag. 10—11) er udtalt, at han formener, at Overpatentkommissionens Formand, Professor Bentzon, kunde ventes at ville føre et vist Tilsyn med Afholdelsen af Udgifterne til Kommissionerne, skal jeg henvise til Professorens Udtalelse i Rapporten II. pag. 30. Da en Undersøgelse af dette Spørgsmaal ligger udenfor den mig ved Handelsministeriets og Justitsministeriets i Begyndelsen af nærværende Indstilling citerede Skrivelse stillede Opgave, skal jeg ikke udtale mig nærmere om Spørgsmaalet, men blot bemærke, at de her omhandlede Overpatentkommissioner, ikke uden videre kan sidestilles med faste Udvalg og Kommissioner, idet Overpatentkommissionen som nævnt særlig udnævnes for hver enkelt Sag og opløses, naar denne er afgjort, hvilket selvfølgelig bringer den for den enkelte Sag udnævnte Formand, selv om det til Stadighed er den samme, der udnævnes, i et meget fjernt Forhold til det Substrat, hvorpaa Kommissionerne hviler, ikke mindst til de til disse bevilgede Udgifter og budgetterede Indtægter.

For saa vidt angaar Spørgsmaalet, om der herefter er Anledning til at drage nogen af Handelsministeriets Embedsmænd til Ansvar for deres Forhold under dette Rubrum, henvises til Besvarelsen af dette Spørgsmaal under Forhold III., idet de derunder anførte Betragtninger i alt væsentligt ogsaa finder Anvendelse paa Forhold II.

ad III.

Naar man spørger, hvorledes det er muligt, at en Kontorchef indenfor et Ministerium i Kraft af sin særlige Stilling som dette Ministeriums Kasserer igennem en Aarrække har kunnet tilsnige sig saa betydelige Beløb, som oplyst her under Sagen, af de til Ministeriets Kontorhold bevilgede Beløb, er der for Besvarelsen en Række Punkter vedrørende det paagældende Ministeriums Kasse- og Regnskabsvæsen, som man maa gøre sig klart.

1. Arendrup var i sin nævnte Stilling berettiget til at trække paa de givne Bevillinger uden overfor nogen at behøve at dokumentere, at de rekvirerede Beløb var fornødne til Bestridelse af virkelig paaløbne eller forestaaende Udgifter, og uden at der, i hvert Fald indtil den nye Regnskabs- og Checkordning i 1924 og 1925 traadte i Kraft, øvedes nogen effektiv Kontrol med, at Rekvisitionerne dog ikke overskred, hvad der paa de paagældende